

РЕШЕНИЕ

№ 4727

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.0911 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВЕСЕЛА НИКОЛОВА

ЧЛЕНОВЕ: АНТОАНЕТА АРГИРОВА

ВЕСЕЛА ПАВЛОВА

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **4103** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 19, ал. 8 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба от С. Й. С., К. Т. Д., Е. Кр. Д., С. Й. С., Б. Г. Д. и В. Г. Г. срещу решение от 07.02.2011 г., постановено по гр. дело № 18674/2010 г. по описа на Софийския районен съд, ГО, 51^{-ви} състав. С решението е отменено издаденото от Общинска служба „Земеделие и гори”, район „Овча Купел” – С. РЕШЕНИЕ № С 141А от 20.02.2008 г. по преписка за обезщетяване № С 141 А от 20.02.2008 г. и вместо него на наследниците на Г. Адамова и Ц. К. (касационните жалбоподатели) е определено обезщетение за признато, но невъзстановено право на собственост върху нива от 0,987 дка, IV категория, в землището на [населено място], в размер на 912 лева. Касаторите не се явяват и не се представляват. С писмена молба от 29.09.2011 г. са заявили, че поддържат касационната жалба и желаят да бъде отменено решението, като им бъдат присъдени разноси.

Ответникът не се представлява и не е изразил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, VI касационен състав, след като прецени наличните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното.

С оспореното решение районният съд се е произнесъл по жалба на касаторите против Решение № С 141А от 20.02.2008 г. по преписка за обезщетяване № С 141 А от 20.02.2008 г. на ОС „ЗГ” – „Овча купел”, с което за признато, но невъзстановено право на собственост върху нива от 0, 987 дка, IV категория, в землището на [населено място] е определено обезщетение в размер на 895 лева. За да отмени административния акт, съдът е приел, че размерът на определеното обезщетение от 895 лева за нивата от 0, 987 дка не е бил напълно съобразен с методиката на Наредбата за условията и реда за установяване на текущи пазарни цени на земеделските земи, поради което е увеличил обезщетението на 912 лева, съобразявайки се със заключението на изготвената съдебно-техническа експертиза.

В касационната жалба са изложени доводи, че: съгласно чл. 19а, ал. 4, т. 1 ЗСПЗЗ няма забрана съдът да прилага други цени, различни от пазарно установените; като е приел, че цената е неправилно определена, съдът не е посочил на кое основание от Наредбата за реда за определяне на цените на земеделските земи е следвало да се изчисли стойността на обезщетението и не е изложил мотиви, защо определената от вещото лице цена е правилна.

Жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима, но е неоснователна.

Предвид чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и касационният съд служебно не открива такива пороци.

В настоящото производство не са представени нови писмени доказателства.

Първоинстанционното решение е постановено, след като с Решение № 912/12.04.2010 г. по к.адм. дело № 8692/2010 г. по описа на Административен съд София – град, 3^{-ти} касационен състав е отменил предходно решение на СРС и е върнал делото за ново разглеждане от друг съдебен състав. С решението си касационният съд е дал указания при повторното разглеждане на делото определянето на стойността на дължимото обезщетение да се извърши съгласно издадената на основание чл. 36, ал. 2 ЗСПЗЗ Наредбата за условията и реда за установяване на текущи пазарни цени на земеделските земи, чрез назначаване на техническа експертиза. Според чл. 224 АПК указанията на касационния съд по тълкуването и прилагането на закона са задължителни при по – нататъшното разглеждане на делото и съставът на СРС се е съобразил с това, като е приел и се е позовал на изготвеното експертно заключение.

Касаторите, несъгласни с размера на обезщетението считат, че съдът е следвало на основание чл. 19а, ал. 4, т. 1 ЗСПЗЗ „да приложи други цени, различни от пазарно установените”. Касационните доводи, освен че са неясни и съдържат неверни, и взаимно изключващи се констатации, са неоснователни.

Според ал. 1 на чл. 19а ЗСПЗЗ условията и редът за обезщетяване се определят с ППЗСПЗЗ, а ал. 4, т. 1, която цитират касаторите указва, че при обезщетяване на собствениците общинската служба по земеделие се произнася с решение за определяне правото на обезщетение по реда на [чл. 10б](#), [чл. 10в](#) и [чл. 35](#), с посочване на стойността на обезщетението. За процесната земеделска земя е приложима нормата на чл. 10б, ал. 1 ЗСПЗЗ, както е приел с решението си и АССГ, 3^{-ти} касационен състав по к.адм. дело № 8692/2010 г. В процесния случай обезщетението е определено именно по реда на чл. 10б, вр. чл. 35 от Закона, тъй като редът по чл. 10в не е приложим, тъй като земите, за

които се претендира обезщетение не са послужили за погасяване на държавен дълг. Разпоредбата на чл. 36, ал. 2 ЗСПЗЗ указва, че размерът на обезщетенията по ал. 1, включително за земеделски земи, включени в границите на урбанизираните територии (населени места и селищни образувания – чл. 10б), се определя по реда на наредба, приета от Министерския съвет. Касае се именно за цитираната по – горе наредба, чието приложение районният съд е обосновал и мотивирал подробно в решението си независимо, че касационната инстанция вече е дала такива указания при първоначалното разглеждане на жалбата. Заключение на вещото лице, с което е определил размер на обезщетението 912 лева, не е било оспорено от процесуалния представител на жалбоподателите видно от протокол за проведеното на 19.11.2010 г. съдебно заседание. В заключението си вещото лице от своя страна е обяснило причината за различието между определената от ОС „ЗГ” – „Овча купел” стойност на обезщетението и стойността, която самият експерт е изчислил. С обжалваното решение СРС е приел изцяло заключението на вещото лице и след като експертизата не е била оспорена, той не е дължал излагане на изрични мотиви защо възприема цената от 912 лева като „правилна”.

Предвид изложените по – горе мотиви касационната инстанция възприема оспореното решение за правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 19, ал. 8 ППЗСПЗЗ Административен съд София - град, VI^{-ти} касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 07.02.2011 г. по гр. дело № 18674/2010 г. по описа на Софийски районен съд, ГО, 51 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.